

Acord

del Govern pel qual s'aprova la memòria preliminar de l'Avantprojecte de llei de l'esport i l'activitat física de Catalunya

L'article 36.2 de la Llei 13/2008, de 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, estableix que la tramitació d'un projecte de llei requereix l'acord previ del Govern sobre l'oportunitat de la iniciativa i s'inicia a proposta del departament o els departaments interessats, als quals correspon d'elaborar l'avantprojecte de llei corresponent.

L'Acord del Govern de 22 de gener de 2019, relatiu a l'oportunitat de les iniciatives legislatives del Govern i a la seva consulta pública, determina que l'acord previ del Govern sobre l'oportunitat d'elaborar un avantprojecte de llei ha de contenir una memòria preliminar i n'estableix el contingut.

A proposta del conseller d'Esports, el Govern

Acorda:

Aprovar la memòria preliminar de l'Avantprojecte de llei de l'esport i l'activitat física de Catalunya que s'annexa.

ANNEX

Memòria preliminar de l'Avantprojecte de llei de l'esport i de l'activitat física de Catalunya

—1 Problemes que es pretenen solucionar

L'esport i l'activitat física a Catalunya han experimentat grans canvis en els darrers vint-i-cinc anys a causa dels canvis socials, econòmics i tecnològics, que han transformat la nostra manera de viure i les motivacions i utilitats de la pràctica d'activitats físiques i esportives. L'esport és font de cohesió social, salut i desenvolupament personal, a més de contribuir a la transformació d'una societat més equitativa, inclusiva i sostenible.

La Generalitat, en virtut de l'article 134 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, té competència exclusiva en matèria esportiva i, al llarg dels anys, ha impulsat diferents iniciatives normatives per garantir l'accés universal a la pràctica esportiva, la regulació del sector i la promoció de l'activitat física.

El Decret legislatiu 1/2000, de 31 de juliol, pel qual s'aprova el text únic de la Llei de l'esport, va suposar, en el seu moment, un avenç en l'ordenació del sistema esportiu català.

Tanmateix, aquest marc legal acumula mancances derivades de la realitat social, econòmica i tecnològica actual, atès que no troba solucions i respostes als nous reptes i oportunitats derivats de la transformació que Catalunya ha viscut les darreres dues dècades:

- No preveu ni atén l'activitat física i l'esport amb igualtat d'oportunitats en atenció a la realitat social, la visibilitat de col·lectius vulnerables amb necessitats específiques, l'envelliment de la població i la baixa natalitat, el canvi d'hàbits en la concepció esportiva i els nous models de serveis esportius públics.
- No preveu la regulació tecnològica dels esports presents arreu ni els canvis exponencials que això possibilita.
- No preveu eines per a una millor transformació mediambiental esdevinguda del canvi climàtic en totes les nostres infraestructures esportives.
- No disposa del reconeixement legal adequat per aportar solucions envers l'augment de les malalties de la població relacionades amb el sedentarisme i la manca d'activitat física (obesitat, malalties cardiovasculars, i diverses malalties cròniques i metabòliques), així com altres àmbits que poden beneficiar-se d'un increment de l'activitat física, com el de la salut mental.
- Existeix un buit quant a la prestació d'un servei esportiu integral per a la ciutadania, amb les desigualtats que aquest fet pot generar per a la població.
- El model de finançament establert podria millorar força. Cal que sigui més competitiu i aprofiti la transversalitat del nostre sector i el factor d'interès general" per provocar nous mecanismes de suport públics, que puguin satisfer les noves necessitats sorgides, cada vegada més exigents.
- El model actual no s'adequa a nous models de governança i gestió per ser més àgil i eficaç, com demana i necessita el sector en relacionar-se amb l'Administració.

La Unió Europea ha impulsat recomanacions per al foment de l'esport inclusiu, sostenible i igualitari, incorporant-lo com a eina clau per al benestar de la ciutadania i el desenvolupament econòmic dels territoris. En aquest sentit, en l'àmbit esportiu, queden molts aspectes per desplegar.

Des de la perspectiva esportiva, Catalunya no ha adequat el seu marc legal esportiu a aquests nous estàndards internacionals, tot preservant el seu model propi i reforçant la seva autonomia esportiva.

D'altra banda, l'Estat s'ha adaptat a les novetats amb la Llei 39/2022, de 30 de desembre, de l'esport, mitjançant la qual ha actualitzat la regulació esportiva a l'Estat, establint nous principis en matèria de governança, inclusió, igualtat, seguretat i digitalització de l'esport.

Avui dia, l'esport i l'activitat física són eines molt potents, transformadores de les societats i els estats, que ens ajuden a establir el nostre nivell de benestar. Aquesta evolució ha portat a considerar-los un bé essencial per a l'interès general.

Amb més detall, la identificació d'aquestes necessitats ha de resoldre els problemes següents:

a) Cal preveure normativament els termes "esport i activitat física", en lloc de tan sols "esport", i els conceptes de "turisme esportiu" o "indústria esportiva", entre altres, per definir i estructurar aquests nous termes de manera que reforcin el fet que és un "bé essencial", "d'interès general", i "l'accés universal a la pràctica esportiva" dins l'actual nou marc departamental amb rang de conselleria.

b) Cal relacionar-se amb el sector i amb l'administrat de manera eficaç i àgil, amb menys burocràcia que l'actual, més efectiva i eficient, que respongui els processos administratius amb tecnologia digital, en un temps i una forma més simplificats. En aquest sentit, això s'evidencia en la regulació i els déficits en la prestació de serveis del Registre d'Entitats Esportives de Catalunya, el Cens d'Equipaments Esportius de Catalunya i el Registre de Professionals de l'Esport, eines relacionals necessàries.

c) Cal articular mecanismes que garanteixin el foment i la promoció de la pràctica d'activitat física de la ciutadania com a fet quotidià interioritzat, així com la protecció preventiva dels practicants, atesos els seus beneficis per a la salut, les recomanacions de l'OMS, i els estudis i les enquestes realitzats relacionats amb àrees prioritàries com les malalties cardiovasculars, la diabetis, altres malalties cròniques i el càncer, entre altres. En aquest sentit, és necessari l'impuls de l'Agència Catalana Antidopatge per als esportistes federats, i la coordinació Inter departamental amb el sistema de salut pública i la xarxa de centres d'assistència del sistema sanitari públic, que han d'estar relacionats. Ara com ara, la població activa esportiva no federada es troba desatesa, la qual representa el 50% de la població catalana.

d) Cal avançar envers un sistema esportiu català que materialitzi l'equitat i la igualtat efectiva real entre homes i dones amb perspectiva de gènere, i que pugui impulsar la participació inclusiva de persones amb discapacitat, persones amb risc d'exclusió social i persones discriminades per qualsevol raó, tant en la pràctica esportiva com en la direcció i gestió d'entitats esportives, la defensa dels drets i deures dels esportistes i, en especial, la protecció dels menors d'edat federats. En aquest sentit, hi ha molt d'endarreriment i cal impulsar l'accés a la pràctica esportiva de persones amb discapacitat, i facilitar-los l'accés als equipaments, els programes, les activitats i els esdeveniments esportius.

e) Cal replantejar el marc jurídic regulador de la xarxa d'equipaments esportius de Catalunya, tant de la xarxa bàsica com de la complementària i l'especial, així com dels nous espais esportius no convencionals a l'entorn natural i urbà, tenint en compte les recomanacions d'eficiència energètica i sostenibilitat relacionades amb els ODS promoguts per l'ONU i les tendències d'hàbits de pràctica esportiva actuals i futures.

f) Cal ampliar molt més l'àmbit d'influència en sectors vinculats amb l'esport que, amb el marc regulador actual, queden fora de qüestions cabdals.

g) Cal donar noves respostes a esportistes, clubs i professionals del sector amb garanties d'inspecció d'allò que s'implementi, tot establint mecanismes de protecció i seguiment més propers, segurs i eficaços en la prevenció i actuació contra el dopatge, la violència en els espais esportius, la salut de les persones assistents i les agressions sexuals en l'esport; cal protegir més la seva integritat.

h) Cal trobar un encaix de suport i promoció internacional de l'esport i les ciències aplicades, els seus professionals i entitats, i els esports electrònics (jocs, competicions i apostes esportives telemàtiques).

i) Cal trobar noves eines que facilitin l'accés universal a la pràctica esportiva, que, actualment, està limitat per la baixa protecció social.

j) Cal acompanyar els esportistes d'alt nivell d'una manera efectiva tant durant la seva carrera professional com després.

k) Cal posar especial èmfasi en les dones, tot tenint present el seu cicle vital i reproductiu, i protegint la conciliació entre la vida personal i la professional.

l) No hi ha una regulació específica sobre els esports electrònics, malgrat el seu creixement com a fenomen esportiu i econòmic. Cal definir criteris per incloure'ls dins del sistema esportiu català, i establir aspectes com la regulació laboral dels jugadors professionals, l'edat mínima de competició i les condicions de formació.

m) La normativa actual no preveu prou mesures per fomentar l'activitat esportiva en zones rurals o despoblades, on l'accés a infraestructures i programes esportius és molt més limitat. Cal establir incentius per a la creació d'instal·lacions esportives i programes de formació d'entrenadors en aquestes zones.

—2 Objectius que es volen assolir

Els objectius de la intervenció són:

a) Assegurar un accés equitatiu i universal a l'esport i l'activitat física, atès que han estat declarats béns essencials per part del Govern.

b) Facilitar la implementació de nous equipaments i instal·lacions esportives, i millorar la qualitat i les condicions dels existents;

c) Millorar la governança, la transparència i la seguretat en l'àmbit esportiu;

d) Facilitar el finançament i la sostenibilitat del sector;

e) Incrementar el grau de recerca en l'estudi i foment de diferents modalitats esportives, tant de competició com de lleure;

f) Simplificar les relacions entre l'Administració i els agents de l'esport, i reduir les càrregues administratives.

—3 Possibles solucions alternatives normatives i no normatives

a) Opció de "no fer res" o mantenir la situació actual

D'una banda, l'opció de no fer res suposaria no preveure ni accentuar l'interès general implícit en l'esport i l'activitat física, tot limitant el sistema esportiu de Catalunya a com era fa vint-i-cinc anys, on tot se centrava en l'esport de competició. D'altra banda, s'estarien desatenent totes les necessitats anteriorment referides, així com els manaments que imposen les diverses

lleis relatives a la perspectiva de gènere i la necessitat de facilitar i normalitzar l'accés a la pràctica esportiva per a tothom sense exclusió. Per tant, la pràctica esportiva universal quedaria desatesa.

A més a més, suposaria la perpetuació de buits legals importants, com, entre altres, en l'àmbit de les competicions esportives telemàtiques d'esports electrònics, pel que fa a les organitzacions promotores i la repercussió per a joves usuaris si no se'n protegeix la salut mental. També representaria continuar sense cossos d'inspecció i disposar d'una perspectiva de futur en recerca de ciències de l'esport i l'activitat física molt precària i poc impulsada, cosa que ens restaria competitivitat, coneixement i progrés.

Finalment, suposaria continuar amb un sistema esportiu poc finançat, incapaç d'atendre les necessitats socials i del mercat.

b) Opcions normatives i no normatives descartades

Descartem l'opció de modificar decrets que derivin de marcs normatius vigents, perquè no es donaria resposta completa als problemes i reptes plantejats. Ens referim al Decret 58/2010, de 4 de maig, de les entitats esportives de Catalunya; el Decret 56/2003, de 20 de febrer, pel qual es regulen les activitats físicoesportives en el medi natural; el Decret 267/1990, de 8 d'octubre de 1990, de regulació dels consells esportius; el Decret 337/2002, de 3 de desembre, sobre l'alt rendiment esportiu; i altres que interpel·len l'activitat física i esportiva, com ara el Decret 267/2016, de 5 de juliol, de les activitats d'educació en el lleure en les quals participen menors de 18 anys.

Els dos darrers anys, s'ha promogut una opció no normativa amb participació dels agents del sector que ha estat condicionada per la seva temporalitat i eficàcia. Ha estat el cas de crear la Taula de l'Esport i l'Activitat Física de Catalunya com a òrgan consultiu assessor del Govern per tal de gestionar i donar sortida a les necessitats més immediates del moment i en presència de diferents departaments de la Generalitat amb representació a la Taula, i altres departaments convidats puntualment. Les actuacions acordades per realitzar a l'antiga Taula de l'Esport i de l'Activitat Física de Catalunya es concretaven en acords de govern amb mesures i actuacions temporals o puntuals.

c) Opció normativa que es considera l'alternativa preferida

D'acord amb la informació facilitada, l'opció proposada consisteix a elaborar una llei que tingui en compte les recomanacions dels organismes internacionals, l'ONU i la UE, la Llei estatal, el Llibre Blanc de l'Esport de la Unió Europea i els ODS d'àmbit esportiu de les Nacions Unides. Aquesta opció inclou, entre altres, les mesures següents:

- En matèria d'accés a l'esport i l'activitat física, existeix l'opció de revisar la possibilitat de col·laboració amb entitats representatives del sector i plantejar-hi alternatives. També es preveu reforçar els drets i deures dels esportistes vinculats a una federació, i valorar la possibilitat de regular els esports electrònics a Catalunya.
- En matèria de governança, estudiar i establir nous mecanismes entre l'Administració i entitats i empreses, entre altres.
- En matèria de finançament, assegurar, revisar i millorar el règim de finançament dels ens locals que preveu la normativa esportiva vigent.
- En matèria de recerca científica esportiva i ciències aplicables a l'activitat física, crear noves entitats o revisar les existents: un centre de recerca esportiva (CREC), una agència antidopatge de Catalunya i una unitat de suport a esportistes i professionals de l'esport.
- En matèria de simplificació administrativa, es planteja revisar el sistema de col·laboració actual entre l'Administració de la Generalitat, les diputacions i el món local, i com articular la gestió i explotació de llicències esportives. També es preveu incidir en les relacions entre

l'Administració i els agents de l'esport, en especial, quant als tràmits registrals, la concessió de subvencions i la resolució de conflictes en el sector.

- En matèria d'equipaments esportius, es planteja revisar el funcionament del cens actual per fer-lo accessible al sector i agilitzar-ne el funcionament.

—4 Impactes més rellevants de les diferents opcions considerades

a) Impacte sobre l'Administració de la Generalitat: la Llei de l'esport i l'activitat física no tindrà cap impacte econòmic directe de caràcter general en l'organització de l'Administració de la Generalitat ni en el seu pressupost, ja que es limitarà a regular l'acció departamental d'esports en l'àmbit dels òrgans i agents dels sectors que s'hi preveuran, les seves funcions i l'estructura organitzativa del sistema esportiu de Catalunya.

En el marc de la salut pública, podria tenir un impacte positiu a llarg termini, atès que reduiria costos sanitaris associats a la inactivitat física i el sedentarisme, i les malalties cròniques.

b) Impacte sobre les administracions locals: en concret, quant a activitats i equipaments esportius, i també en la coordinació amb l'Administració de la Generalitat competent en matèria d'esport i activitat física.

c) Impacte sobre les mesures d'intervenció administrativa i des de la perspectiva de la reducció de càrregues administratives per a la ciutadania i les empreses: amb l'aprovació de la Llei, es contribuirà a l'objectiu general de simplificació normativa, ja que es derogaran expressament la resta de normes en matèria d'activitat d'influència que s'hi oposin o la contradiguin.

Es pretenen reduir les càrregues administratives i coordinar els diversos registres públics d'entitats, donant compliment a l'article 53.1 d) de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, de procediment administratiu comú de les administracions públiques, segons el qual les persones interessades tenen dret a no presentar dades i documents no exigits per les normes aplicables al procediment de què es tracti que ja estiguin en poder de les administracions públiques o que hagin estat elaborats per les dites administracions.

Es regularà de forma coherent en la matèria en l'àmbit català, de forma integrada i per a totes les administracions de Catalunya, en el seu concepte ampli, amb la concreció dels drets i els deures exigibles que requereix una bona governança.

Comportarà la modificació i/o derogació de les normes vigents en la matèria d'igual o inferior rang que la contradiguin o s'hi oposin. Principalment, derogarà el Decret legislatiu 1/2000, de 31 de juliol, pel qual s'aprova el text únic de la Llei de l'esport.

d) Impactes econòmics, socials o ambientals rellevants que no s'hagin valorat anteriorment: el principal impacte social que es produiria a conseqüència de l'aplicació de la Llei seria l'afavoriment del compliment del principi de transparència, l'eficàcia i l'eficiència, així com l'agilització dels processos i la supressió de requisits innecessaris, cosa que derivaria en un augment de la confiança de la ciutadania en les administracions públiques.

El segon impacte social seria la millora de la percepció que té la ciutadania del que representa l'àmbit esportiu català, especialment entre aquelles persones o entitats que consideren que existeix una Administració excessivament burocratitzada en aquesta matèria.

El tercer impacte, tant econòmic, com social i ambiental, es produiria a través de la millora, digitalització i simplificació de tots els procediments.

Finalment, la millora del sistema esportiu de Catalunya comportaria un impacte social pel que fa a la incidència directa en la salut i el benestar de la població, la cohesió social, l'equilibri territorial, la sostenibilitat i l'estalvi energètics de la xarxa d'equipaments esportius, la promoció

econòmica del sector, la millora del pes econòmic de l'esport i l'activitat física, i la projecció internacional de clubs, esportistes i professionals.

—5 Procedència d'efectuar una consulta pública prèvia

Com s'ha referit anteriorment, especialment en aquesta iniciativa legislativa que es proposa, les implicacions, els efectes i els compromisos abasten una pluralitat de subjectes de molt distinta naturalesa, per la qual cosa l'impacte social, econòmic, cultural i normatiu és evident i significatiu. Així, doncs, es posa en relleu la necessitat d'obrir el debat i el diàleg amb la ciutadania i, per tant, es fa encara més necessària permetre'n la participació en la definició de les necessitats, els objectius i l'abast de la iniciativa.

Es considera oportú adreçar-se, doncs, a tota la ciutadania en general, com a subjecte que pot veure's afectat potencialment pel contingut de la futura Llei.

Especialment, cal que la consulta pública permeti la participació de totes les administracions de Catalunya, organismes públics independents, ens locals i entitats privades amb funcions públiques, com els col·legis professionals i les corporacions de dret públic, en allò que afecta l'exercici de les seves funcions públiques. Igualment, les universitats públiques de Catalunya i altres ens dependents o vinculats, tots ells en la seva qualitat de possibles subjectes passius o receptors de la matèria per regular.

A l'efecte de dur a terme la consulta pública amb caràcter previ a l'elaboració de l'Avantprojecte de llei, aquesta memòria preliminar, un cop aprovada pel Govern, es posarà a disposició de la ciutadania, les entitats i els subjectes afectats potencialment i directa, mitjançant la seva publicació al Portal de la Transparència. De forma complementària a aquesta consulta oberta per mitjans digitals, es poden emprar altres mètodes adients per assolir els objectius de la consulta, com podria ser l'organització de sessions presencials de debat al territori.

La realització de la consulta prèvia mitjançant el Portal de la Transparència tindrà una durada de dotze setmanes, i la valoració de les aportacions rebudes en la consulta pública es publicarà al mateix Portal i podrà ser objecte d'una exposició en una sessió oberta presencial.